

NEONOVÍ ZÁVODNÍCI

EGMONT
Publishing

Blesk McQueen soutěžil ve **Světové Grand Prix**, sérii pořádané jeho mezinárodními přáteli. Nyní byl Blesk v Japonsku kvůli závodu, který pořádal **Šu Todoroki**.

„Buona sera, dobrý večer, Blesku!“ zdravil ho Francesco Bernoulli.

„Francesco už se těší, až tě v Tokiu zase porazí.“

„Pak se obávám, že Francesco bude dost zklamaný... zvláště až v cíli uvidí tohle!“ odpověděl mu Blesk, otočil se a ukázal nárazník, na kterém měl samolepku: **„Sajonara, na shledanou, Francesco!“**

„Kluci, vy jste pokaždé tak zabraní do svého soupeření, že si určitě ani nevšimnete, až v cílové rovince profrčím kolem vás,“ zamrkala na ně **Carla Veloso**.

Než jí stačili Blesk s Franceskem odpovědět, přijelo k nim bílé auto. Byl to **Macuo**, šéf stáje Šua Todorokiho. „Vítejte všichni v Japonsku. Šu na vás čeká v depu. Pojeďte za mnou, ukážu vám cestu.“

V depu Šu ostatním vysvětloval, jak bude závod vypadat. „Pojede se v noci 120 kilometrů. Start je na hoře Fudži, cíl v tokijské čtvrti Ginza.“

Šu pokynul několika svým mechanikům. „Protože pojedeme potmě, potřebujeme se vybavit speciálním **závodním osvětlením**.“

Nato Šu v depu zhasl a ostatní závodníci obdivně vzdychli.

Šu ve tmě svítil jako neon!

Druhý den večer se závodníci – **všichni osvětlení zářivými neony** – sjeli v táboře číslo 5, v půli cesty na vrchol hory Fudži.

„Vítejte, závodníci,“ pozdravil je Šu. „Hned po startu můžete vyrazit dolů po svahu, ale ti z vás, kteří se chtějí připojit k **legendárním závodníkům** na hoře Fudži, mohou vyjet na vrchol a zapsat se tam do pamětní **horojezdecké knihy**.“

Auta se podívala na vrchol.

„Ten sráz je moc příkrý,“ ozval se Rip. „Mne můžeš vynechat – já jedu rovnou do Ginzy.“

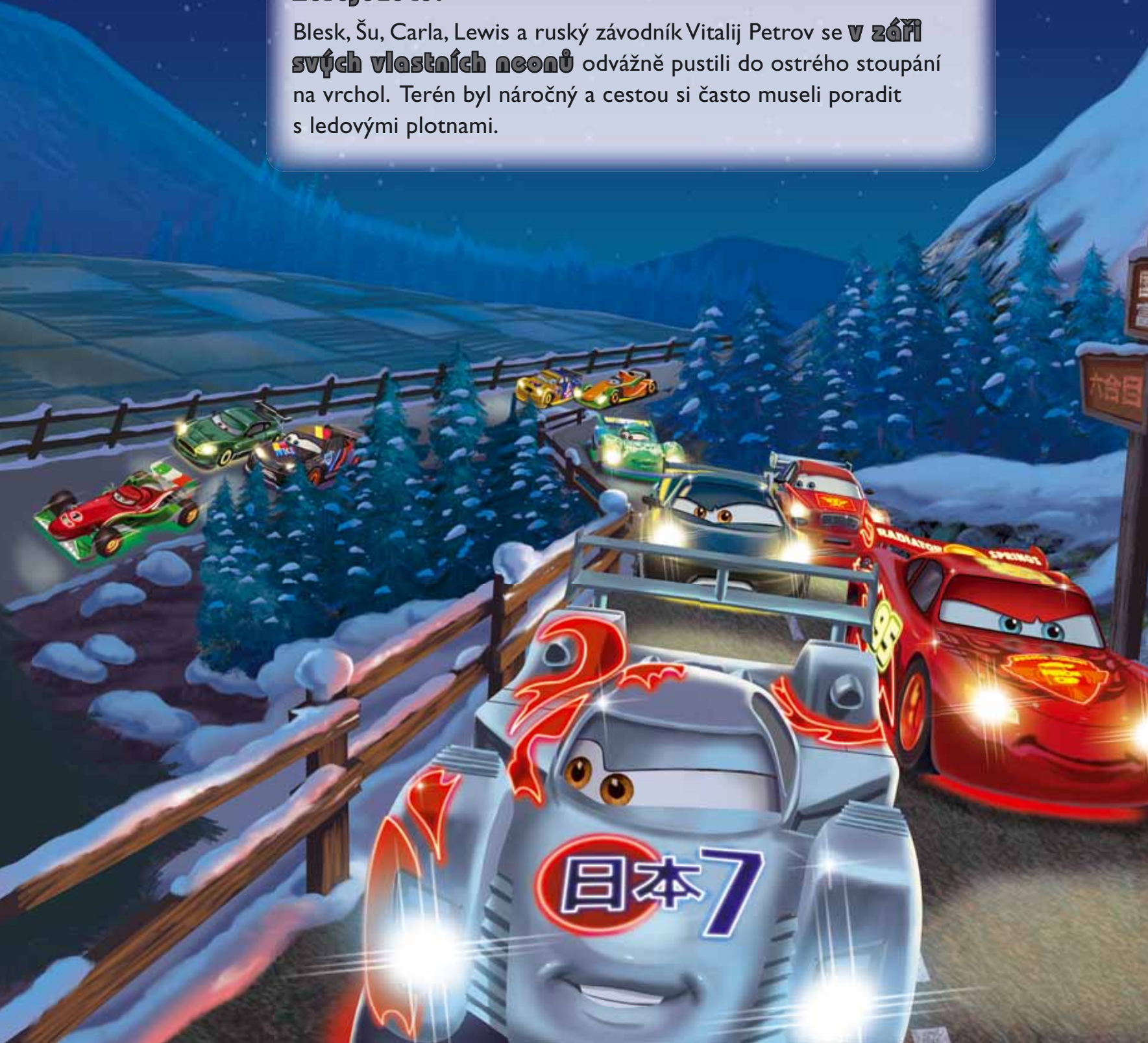
„Francesco souhlasí s Ripem,“ řekl italský závodník. **„Francesco vyhraje závod a pak bude rozdávat autogramy!“**

„Je to na vás,“ řekl Šu. **„Ganbatte, minna-san! Do toho!“**

Bylo odstartováno a **závodníci vyrazili na trať**. Francesco s většinou závodníků se rozjeli dolů, ale Blesk si nechtěl vybrat snazší cestu. **Chtěl se zapsat do pamětní knihy horojedců!**

Blesk, Šu, Carla, Lewis a ruský závodník Vitalij Petrov se **v září svých vlastních neonů** odvážně pustili do ostrého stoupání na vrchol. Terén byl náročný a cestou si často museli poradit s ledovými plotnami.

Závodníci dorazili na vrchol a rozhlíželi se. „**Tamhle je!**“ zvolal Šu. „**Kniha horojedců!**“

„**K-čau!**“ zaradoval se Blesk a hned se do knihy zapsal. Ostatní závodníci následovali jeho příkladu.

Pak se všichni otočili a chtěli se vrátit stejnou cestou, kterou přijeli, ale Šu je zastavil. „Zapomněl jsem se zmínit o další odměně za zdolání vrcholu hory Fudži: **Je tu ještě jedna cesta, která vede přímo dolů!**“ Následujte mě!“

„To si dám líbit!“ zvolal Blesk.

Pět závodníků se řítilo dolů po svahu. Cestou se oteplovalo, sníh postupně tál a na úpatí hory už kvetly třešně. Mírný větřík šuměl ve větvích a zasypával auta růžovými okvětními lístky. Všude podél trasy závodu stáli fanoušci. **Hlasitě povzbuzovali a troubili, co jim klaksony stačily.**